

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010344
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3816010344.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému A. C., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zák. č. 1/2014 Z. z. (ďalej len Tr.zák.), prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. novembra 2016 odvolania obžalovaného A. C. a prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. septembra 2016, sp. zn. 1T/122/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. septembra 2016, sp. zn. 1T/122/2016, bol obžalovaný A. C. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) dňa 16.02.2016 v Prievidzi v čase okolo 03.30 hodiny na ulici J. M. C. č. XXX vykonal krádež vlámaním do novinového stánku číslo XXX majiteľa spoločnosti Bressman s.r.o. Dubnica nad Váhom a to tým spôsobom, že za pomoci kovovej časti krompáča, bez násady, ktorú si so sebou doniesol, vypáčil ochrannú mrežu na predajnom okienku stánku v časti pántov a následne sa pokúsil vypáčiť obdobným spôsobom prvé predajné okienko, čo mu však nešlo a tak kovovou časťou krompáča rozbil dve sklenené výplne na predajnom okne, uvedeným otvorom vošiel do stánku, kde zo skriniek do prineseného modrého, umelohmotného vreca nahádzal 255 kusov škatuliek cigariet rôzneho druhu a následne s vrecom cez otvor na predajnom okienku vyšiel von, kde bol zadržaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza, čím svojím konaním spôsobil majiteľovi veci a objektu spoločnosti Bressman s.r.o. Dubnica nad Váhom škodu vo výške 776,50 eur na odcudzených cigaretách a škodu vo výške 188,80 eur na poškodenom skle dvoch výplní predajného okna, jeho ráme a na vypáčenej ochrannej mreži okienka stánku,

2) dňa 12.02.2016 v čase o 23.40 hodine v Prievidzi v Hypermarkete TESCO na Nábřežnej ulici č. 7 odcudzil fľašu značky Jack Daniels 0,7 litra v hodnote 19,99 eur a to tak, že si tento tovar vložil pod bundu, pričom pri prechode pokladničnou zónou tento tovar nepriznal a nezaplatil zaň, kde následne bol zastavený pracovníkom SBS Hypermarketu TESCO, pričom uvedeným konaním vznikla spoločnosti TESCO Stores SR s.r.o. so sídlom Kamenné námestie č. I/A, Bratislava, IČO: 31321 828 škoda vo výške 19,99 eur,

3) dňa 04.01.2016 v čase o 18.40 hodine v Prievidzi na predajnej ploche v Obchodnom dome KAUF LAND v Prievidzi na Nábřežnej ulici č. 6 odcudzil dve fľaše Jack Daniels 0,5 litra v hodnote 19,99 eur za kus a to tak, že si tento tovar vložil pod bundu, pričom pri prechode pokladničnou zónou tovar nepriznal a nezaplatil zaň, kde následne bol zastavený pracovníkom SBS Obchodného domu

KAUFLAND v Prievidzi, pričom uvedeným konaním vznikla spoločnosť KAUFLAND Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta č. 41/A, 831 04 Bratislava III., IČO: 35790164 v celkovej výške 39,98 eur,

4) páchatel' dňa 11.12.2015 v čase o 13.40 hodine v Prievidzi na námestí Slobody č. 38 v Záložni Žolík odcudzil retiazku zo žltého kovu o hmotnosti 6,50 gramov s prívieskom v tvare kľúčika zo žltého kovu o hmotnosti 0,5 gramov v celkovej hodnote 206,50 eur a to tak, že po tom, ako mu ju predavačka ukázala si ju šiel obzrieť, kde si ju vložil do dlane pravej ruky a rýchlym krokom odchádzal z predajne preč, kde uvedeným konaním vznikla spoločnosť H. R. - R. so sídlom ulica kpt. Nálepku č. 5, Prešov, IČO: 37643703 škoda vo výške 206,50 eur,

5) páchatel' dňa 05.12.2015 v čase o 16.50 hodine v Prievidzi v Hypermarkete TESCO na Nábřežnej ulici č. 7 odcudzil anglický rožok - päť kusov a pizza šunková - jeden kus, pričom pizza rožok skonzumoval a zvyšné pečivo si vložil pod bundu, pričom pri prechode pokladničnou zónou tento tovar nepriznal a nezaplatil zaň, kde následne bol zastavený pracovník SB Hypermarketu TESCO, pričom uvedeným konaním vznikla spoločnosť TESCO Stores SR s.r.o. so sídlom Kamenné námestie č. I/A, Bratislava, IČO: 31 321 828 škoda vo výške 5,04,-eur,

príčom uvedených skutkov sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 09.06.2015 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 Zákona číslo 372/90 Zb. postihnutý Okresným úradom Prievidza a bola mu uložená pokuta vo výške 100 eur, číslo konania OU-PD-OVVS- -2015/005782-14 s právoplatnosťou dňa 10.07.2015 a dňa 15.04.2015 bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi pod spisovou značkou 2T 181/2014 odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.05.2015.

Za tento trestný čin bol obžalovaný A. C. odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3,5 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému A. C. uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti Bressman s.r.o., Pod Hájom č. 1369/181, Dubnica nad Váhom vo výške 205,60 Eur, poškodenej spoločnosti H. R. - Žolík so sídlom ul. Kpt. Nálepku č. 5, Prešov škodu vo výške 206,50 Eur a poškodenej spoločnosti TESCO Stores SR, a. s. Kamenné námestie č. 1/A, Bratislava škodu vo výške 5,04 Eur, pričom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody bola poškodená spoločnosť TESCO Stores SR, a. s. Kamenné námestie č. 1/A, Bratislava odkázaná na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ho v zákonnej 15-dňovej lehote včas podanými odvolaniami napadli pre nesprávnosť uvedených výrokov a prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného a obžalovaný A. C..

Prokurátor v odvolaní podanom v neprospech obžalovaného A. C. namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému vo výmere tri roky a 6 mesiacov, ktorý považoval za neprimerane mierny a nedostatočný na jeho nápravu i na ochranu spoločnosti. Poukazoval na to, že obžalovaný bol už štyrikrát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.4.2015, sp. zn. 2T/181/2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Taktiež bol odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.8.2013, sp. zn. 1T/88/2012 na podmienečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky a aj 8-krát priestupkovo postihnutý a to väčšinou za priestupky proti majetku. Vzhľadom na osobu páchatela, jeho doterajší spôsob života, opakované odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť a uloženie opakovaných nepodmienečných trestov, je možné podľa názoru prokurátora považovať uloženie trestu odňatia slobody za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za neprimerane benevolentné. Obžalovaný podľa prokurátora svojím

faktickým konaním preukázal, že aj naďalej pokračuje v páchaní trestnej činnosti a vykonanie jedného nepodmienečného trestu odňatia slobody nevedlo k jeho náprave a ani k tomu, aby ho odradil od ďalšej trestnej činnosti, pretože sa po necelých 2 mesiacoch od výkonu nepodmienečného trestu opätovne dopustil majetkovej trestnej činnosti, pričom si bol vedomý, že mu stále neuplynula skúšobná doba podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom. Nariadením síce nepodmienečného trestu odňatia slobody, avšak uloženého pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, je podľa prokurátora iba veľmi málo garantované, že obžalovaný bude odradený od páchania ďalšej trestnej činnosti, resp. že povedie riadny život. Podľa názoru prokurátora okresným súdom uložený trest vo výmere tri roky a 6 mesiacov, vzhľadom na uvedené dôvody, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu a nemôže plniť účel v zmysle § 34 Tr. zák.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby následne uložil obžalovanému A. C. zákonný trest bez použitia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Prokurátorka nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodnením odvolania rovnako navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby následne uložil obžalovanému A. C. zákonný trest bez použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. Súčasne navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. C. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody, ktorý s poukazom na spôsob, okolnosti, pohnútku, povahu a závažnosť trestného činu považoval za neprímerane prísny. Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa pridáva skutočností, ktoré uvádzal orgánom činným v trestnom konaní, ako aj súdu počas celého trestného konania s poukazom najmä na stanovisko obhajoby k obžalobe i záverečnú reč vrátane námietok k právnomu posúdeniu konania obžalovaného, na ktoré opakovane podrobne poukázal. Namietal ďalej správnosť názoru okresného súdu, podľa ktorého nebolo možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s poukazom na to, že základná trestná sadzba po úprave bola u obžalovaného 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov a preto v zmysle § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. mu nemohol byť uložený trest odňatia slobody kratší ako 2 roky. Poukazyval na to, že uvedený názor nerešpektuje uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9.5.2012, sp. zn. 2Tdo/19/2012 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 1/2013, podľa ktorého rozlišovacím kritériom obmedzenia mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody ustanoveným v § 39 ods. 3 písm. b/ až e/ Tr. zák. je dolná hranica sadzby trestu odňatia slobody uvedená v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, nie dolná hranica tejto sadzby, upravená (zvýšená) podľa § 38 ods. 4 až 6 alebo § 41 ods. 2 Tr. zák. Ak teda dolná hranica trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. u obžalovaného je v rozpätí 3 až 10 rokov, tak hranica, na ktorú môže súd znížiť trest odňatia slobody je v zmysle § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. Nesúhlasil ani so záverom okresného súdu, podľa ktorého zvýšená trestná sadzba je u obžalovaného 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov, pretože okresný súd pri zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby aplikoval síce § 38 ods. 5 Tr. zák., avšak pochybil, keď už neaplikoval § 38 ods. 3 Tr. zák. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností mal podľa názoru obhajcu najskôr znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a až potom mal zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Takýto postup by bol aj pre obvineného z hľadiska výmery trestných sadzieb priaznivejší a upravená trestná sadzba je potom 5 rokov a 4 mesiace až 7 rokov a 8 mesiacov. Namietal tiež aplikáciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože podľa jeho názoru je tá istá okolnosť viackrát pripočítaná v neprospech obžalovaného, pričom okolnosť, že spáchal v minulosti priestupok, resp. trestný čin sa premietlo už do právnej kvalifikácie skutku. Za správny považoval postup okresného súdu, pokiaľ neakceptoval požiadavku prokurátora uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. v prvej polovici takto zákonom upravenej trestnej sadzby. Poukázal na to, že takýto návrh prokuratúry považuje za neodôvodnený, keď sám prokurátor chcel uzavrieť s obžalovaným dohodu o vine a treste, pričom dohodnutý trest bol vo výmere 3 roky, navyše v návrhu na schválenie dohody o vine a treste zo dňa 8.6.2016 prokuratúra aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák. ani len nespomenula (uviedla len § 38 ods. 3 Tr. zák.). Obžalovaný pritom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 písm. b/ Tr. por., k trestnému činu sa priznal, oľutoval ho a napomáhal pri jeho objasňovaní. Všetky okolnosti vo vzťahu k výmere trestu, ktoré boli prítomné pri dohode o vine a treste, zostali nezmenené aj pred súdom - obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a preto neskorší trest navrhovaný na hlavnom pojednávaní prokuratúrou, nie je podľa jeho názoru akceptovateľný. Pred súdom nevyšli totiž najavo žiadne príťažujúce okolnosti odôvodňujúce

návrh prokuratúry na uloženie prísnejšieho trestu oproti trestu, ktorý bol dohodnutý v dohode o vine a treste.

Vzhľadom na uvedené okolnosti sa domnieval, že na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, teda vo výmere navrhovanej obžalovaným už pred súdom prvého stupňa. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného A. C., ako aj prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 20. októbra 2016, vykonal dňa 23. novembra 2016 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným a prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného A. C. nie sú dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného A. C. ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného A. C. o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať (odvolacia námietka obžalovaného týkajúca sa právnej kvalifikácie jeho konania), postupoval pri ukladaní trestu odňatia slobody, pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. V posudzovanom prípade boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. a trest uložený obžalovanému A. C. je primeraný.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prejednávanej príhode za obžalovaným spáchaný zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. je v odseku 4 § 212 Tr. zák. stanovená trestná sadzba na 3 až 10 rokov odňatia slobody. U obžalovaného bol súdom prvého stupňa správne zistený prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, preto postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu na rozpätie od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov. Keďže obžalovaný spáchal opätovne zločin, postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. došlo následne k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu na rozpätie od 5 rokov a 4 mesiacov až na 7 rokov a 8 mesiacov, a preto po uvedenej úprave trestnej sadzby najskôr postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., t. j. znížením hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a následne postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., t. j. zvýšením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, hrozil obžalovanému trest odňatia slobody podľa takto upravenej trestnej sadzby od 5 rokov a 4 mesiacov až na 7 rokov a 8 mesiacov.

V tejto súvislosti obhajca obžalovaného v odôvodnení odvolania dôvodne poukazoval na nesprávny postup súdu prvého stupňa pri úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 a 5 Tr. zák. i súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne uvedený záver o tom, že obžalovanému po úprave trestnej sadzby v zmysle citovaných zákonných ustanovení hrozil trest odňatia slobody od 6 rokov a 6 mesiacov až do 10 rokov. Rovnako dôvodne poukazoval aj na to, že rozlišovacím kritériom obmedzenia mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody ustanoveným v § 39 ods. 3 písm. b/ až e/ Tr. zák. je dolná hranica sadzby trestu odňatia slobody uvedená v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, nie dolná hranica tejto sadzby, upravená (zvýšená) podľa § 38 ods. 4 až 6 alebo § 41 ods. 2 Tr. zák. Ak teda dolná hranica trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. u obžalovaného je v rozpätí 3 až 10 rokov, tak hranica, na ktorú môže súd znížiť trest odňatia slobody je uvedená § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. (súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 6 mesiacov, ak je v osobitnej časti trestného zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako 5 rokov) a nie v § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. (súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky, ak je v osobitnej časti trestného zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov). V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné nielen upriamiť pozornosť na platnú judikatúru (uznesenie Krajského

súdu v Trenčíne zo dňa 8. apríla 2009, sp. zn. 23 To 1/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č.4/2009 pod č. 32 a na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. mája 2012, sp. zn. 2 Tdo 19/2012 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 1/2013 pod č. 13), ale zároveň aj uviesť, že ani uvedený nesprávny postup a z neho vyvodенý a v odôvodnení napadnutého uznesenia uvedený nesprávny záver nemá žiadny podstatný vplyv na vecnú správnosť výroku napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému vo výmere tri roky a 6 mesiacov.

V posudzovanom prípade obžalovanému A. C. poľahčovalo nielen to, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a že trestný čin úprimne oľutoval, ale aj to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Obžalovanému poľahčovali teda dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. Zároveň u obžalovaného bola zistená len jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. spočívajúca v tom, že okrem odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.4.2015, sp. zn. 2T/181/2014 uvedeného v skutkových zisleniach napadnutého rozsudku, na ktoré nebolo možné v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. prihliadnuť, bol už za trestný čin odsúdený, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.8.2013, sp. zn. 1T/88/2012, rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.11.2014, sp. zn. 2T/124/2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.12.2014, sp. zn. 1T/174/2014. Aplikácia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. bola súdom prvého stupňa správne použitá, preto námietku obžalovaného v uvedenom smere nepovažoval odvolací súd za dôvodnú.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému považuje za potrebné ďalej uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane vlastníctva a majetku aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný A. C., v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zjavné, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Jedným zo zákonných nástrojov zohľadnenia uvedeného je aj možnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatela neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

V posudzovanej veci sa súd prvého stupňa dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného A. C., vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného boli správne zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutoval a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom).

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.) a súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.). Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný A. C. tým, že pred súdom urobil

vyhlásenie o vine, podstatne teda uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť práve pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, najmä za situácie, keď s prihliadnutím na uvedené poľahčujúce okolnosti aj prokurátor v návrhu na schválenie dohody o vine a treste zo dňa 8.6.2016 navrhoval uložiť obžalovanému mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a pritom bez ohľadu na to, že ku schváleniu dohody súdom nedošlo. Všetky uvedené poľahčujúce okolnosti spočívajúce v priznaní sa k spáchaniu trestnej činnosti, v úprimnom oľutovaní trestného činu a tiež v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ktoré okolnosti boli prítomné pri dohode o vine a treste, zostali nezmenené aj pred súdom prvého stupňa, navyše obžalovaný A. C. tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu súdom prvého stupňa bola správna.

Vzhľadom na povahu i závažnosť zločinu krádeže, vrátane spôsobeného následku z hľadiska výšky škody a s prihliadnutím na uvedené poľahčujúce okolnosti i ďalšie okolnosti prípadu, na ktoré vecne správne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd (do úvahy pripadajúci výkon predpokladane nariadeného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.8.2013, sp. zn. 1T/88/2012), má totiž aj odvolací súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. by bolo pre obžalovaného A. C. ako páchatela neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Za tejto situácie vyhodnotiť tento postoj obžalovaného iba ako poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v priznaní páchatela, oľutovaní trestného činu, či napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, by bolo podľa názoru odvolacieho súdu nepostačujúce, pretože ide o pomerne výraznejší postoj ku spáchanej trestnej činnosti.

Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatela postačí aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a 6 mesiacov, teda trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. a v súlade s ustanovením § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák.

Trest odňatia slobody vo výmere tri roky a 6 mesiacov uložený obžalovanému A. C. je trestom primeraným. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného ako páchatela, jeho doterajšiemu spôsobu života z hľadiska opakovaných odsúdení za majetkovú trestnú činnosť, spáchaniu zločinu krádeže po necelých 2 mesiacoch od výkonu predchádzajúceho nepodmienečného trestu a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému A. C. okresným súdom zodpovedá podľa zistenia odvolacieho súdu zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného A. C. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech a ani v neprospech obžalovaného A. C. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného i prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania obžalovaného A. C. ako aj prokurátora v jeho neprospech ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.